Cum sînt pregătite echipele naționale

„TINERETUL" ÎN DISCUȚIE

Răspund: antrenorii Valentin Stănescu și I. Cernăianu ◤ jucătorul Frățilă ◤ spectatorul dr. Alfred Dumitrescu

CUNOAȘTEM OARE TALENTELE DE PE TOT CUPRINSUL ȚĂRII?

Unul din sutele de mii de iubitori ai fotbalului, dr. Alfred Dumitrescu, *medic veterinar. De 30 de ani prezent pe terenurile de fotbal pe care nu le-a părăsit nici în momentul cînd televizorul i-a adus cuplajele duminicale în casă. Din totdeauna, un iubitor al tineretului, un sprijinitor frecvent al debutanților, un îndrăgostit de echipele naționale. Iată-i părerea:*

„Cele ce am să vă spun mi-au fost inspirate de emisiunea de la televiziune „Dialog la distanță". M-am întrebat, văzînd puzderia de talente artistice dezvăluite din regiuni, dacă Federația română de specialitate cunoaște — prin rețeaua sa — cele mai autentice talente în fotbalul din regiuni, tineri între 16 și 23 de ani. Meseria mea m-a purtat și mă poartă prin toate regiunile țării și nu există deplasare în care să nu constat în formațiile de mică importanță din gospodăriile agricole de stat, din cooperativele agricole de producție, de la stațiunile de mașini și tractoare, veritabile talente necunoscute.

Pentru depistarea talentelor fac o propunere a cărei punere în aplicare sînt convins că trebuie să dea roade. Sugerez un turneu al reprezentativelor de regiuni care să cuprindă tineri sub 23 de ani, neîncadrați în categoriile A, B și C

Cum să se organizeze această competiție?

O perioadă de timp, antrenori cu experiență să cutreiere regiunile și să selecționeze un lot de jucători din care să facă reprezentativa regiunii. Această formație ar urma să participe la un turneu în compania celorlalte 15 selecționate regionale, turneu care să aibă loc într-un mare centru din țară.

Turneul se poate juca și eliminatoriu, cu condiția ca echipele eliminate să susțină meciuri intermediare pentru stabilirea unui clasament exact de la 1 la 16.

Astfel, într-un timp scurt, ar defila în fața ochilor noștri aproximativ 300 de talente autentice. Dintre acestea, s-ar alege un număr de 50 fotbaliști. Pe timpul verii s-ar putea organiza cu ei un curs de o lună de zile la care instructori să fie fotbaliștii internaționali care au părăsit de curînd activitatea internațională, iar antrenori cei mai buni tehnicieni români. S-ar putea merge cu ideea mai departe. De ce n-am invita — în concediu în țara noastră — 3—4 mari vedete continentale? Acești internaționali renumiți ar putea împărtăși din bogata lor experiență tinerilor noștri jucători.

Sînt convins că procedîndu-se astfel, vom „recolta" pentru la toamnă cel puțin 20—30 de jucători pentru echipele de categoria A din regiunile respective.

Este încă timp de organizare a unui asemenea turneu de depistare a talentelor în luna iulie, cu organizarea unui curs pînă la 10 august, înaintea reluării activității competiționale.

E o simplă sugestie din dorința de a contribui într-o mică măsură la progresul sportului pe care-l iubim cu toții".

Pe **„Nunweilleri"** îi găsești în toate categoriile de activitate ale fotbalului. Iată-i pe cinci dintre ei, cei... mai mici, fiindcă primii doi au abandonat fotbalul activ: **Edi**, mezinul, face parte din echipa de pitici a lui **Dinamo București, Radu Nunweiller** (VI), joacă în categoria A și la tineret, **Victor Nunweiller** (V) în categoria B la **Dinamo Victoria** iar **Lică** (IV) și **Nunweiller** (III) activează în prima categorie și au fost selecționați în reprezentativa A.

Echipa de tineret și echipa olimpică trebuie să fie distincte!

Iată cuvîntul antrenorului echipei Rapid, Valentin Stănescu:

„Cele două echipe de tineret și olimpică, au pentru mine structuri diferite; vizează fiecare alte realizări. Echipa olimpică are obiectivul să se califice în turneul final, să obțină o performanță. În ea vor juca, indiferent de vîrstă, cei mai buni jucători care n-au participat la preliminariile Campionatului mondial. Echipa de tineret nu luptă pe frontul întîlnirilor oficiale. În alte părți ea se numește „echipa celor sub 23 de ani" și trebuie să reprezinte un amestec de tinerețe, talent și ambiție, exprimat în unități „speranță".

Referindu-mă la aspectul activității de selecție, în prezent „moda" recomandă „să se poarte" jucători cu gabarit. Așa ar trebui să arate jucătorul ideal: bine făcut, excelent tehnician, tactician deștept și frumos pe de-asupra. Dar Ceaicovski (nu compozitorul), Bürger și Bindea la noi, Kopa, n-au fost cu toții niște internaționali reputați? Singurul criteriu care rămîne nealterat în ciuda sistemelor de joc, care vin și se duc asemenea anotimpurilor, rămîne măiestria jucătorului. Iată de ce nu înțeleg ignorarea unor fotbaliști ca: Iuhász, Dinu, Năsturescu etc., iar pe de altă parte menținerea unora care în ciuda staturii, dau de multă vreme semne evidente de stagnare (Petescu, Năftănăilă etc.).

Colaborarea mea cu antrenorii lotului olimpic a evoluat mai puțin strîns decît cu antrenorii lotului „A", în toate compartimentele: selecția jucătorilor, pregătirea alternativă la lot și la club, forma lor sportivă, chestiuni disciplinare etc. Un exemplu: am fost anunțați recent, de către UCFS oraș București că tinerii noștri jucători Ștefan și Popescu Marian sînt incluși în lotul olimpic. Recunosc, doi fotbaliști extrem de înzestrați, dar cum vor fi apți să ne reprezinte în preliminarii anul viitor cînd nu joacă decît sporadic în prima echipă, deci n-au atins încă treapta valorică necesară?

Dorim ca de la începerea campionatului viitor, să acordăm un timp suplimentar pregătirii jucătorilor olimpici, selecționați din echipa Rapid, pe baza unui schimb de informații și idei, cu tehnicienii lotului. Clubul trebuie să rămînă scena de bază pe care să se efectueze pregătirea jucătorilor selecționați.

Jucătorii echipei de tineret și echipei olimpice trebuie învățați să aplice și să contracareze toate variantele sistemului cu 4 fundași, încît să nu mai cunoască momente de surpriză și de dificultate în fața unor adversari subtili sau necunoscuți.

Cînd calendarul competițional al echipei naționale, reclamă întreruperea campionatului, ar fi necesar să se programeze jocuri internaționale și pentru celelalte echipe reprezentative.

Uneori turneele echipei de tineret au avut o durată excesivă și cluburile au resimțit (în proporție diferită, după numărul jucătorilor plecați), dificultăți în activitatea de pregătire, de stabilire și de omogenizare a formației.

Dorim ca aceste cîteva inadvertențe, existente pînă acum în activitatea lotului de tineret, precum și pe filiera colaborării cu tehnicienii de la cluburi, să fie remediate cu ocazia începerii viitoarei etape de pregătire a lotului olimpic.

Să pregătim și o a doua echipă

Antrenorul prezumtivei campioane a țării pe anul în curs, Petrolul, I. Cernăianu a intrat imediat în temă:

— Consider de bun augur inițiativa revistei care, încă de la debutul ei, a „aruncat mănușa" antrenorilor, jucătorilor și cititorilor, într-o problemă majoră a fotbalului românesc: „Este oare satisfăcător randamentul echipei de tineret?". *Ar fi inutil să insist asupra unui fapt de necontestat, la ora actuală, și anume acela că fotbalul modern are nevoie de jucători cu o dotare fizică superioară, din toate punctele de vedere, și cu un nivel de tehnicitate foarte ridicat. Echipa ai căror jucători nu întrunesc aceste două condiții esențiale se zbate în mediocritate, obține rezultate întîmplătoare și, mai ales, nu este capabilă să demonstreze, așa cum spunea Sir Stanley Rous, președintele FIFA, că „fotbalul înseamnă, înainte de toate, „SPECTACOL".*

—Cu alte cuvinte vreți să vă referiți la selecție?

— Întocmai! După părerea mea, concep selecția nu ca un scop în sine. Adică, la data X avem de disputat un meci cu o formație de tineret și pentru aceasta convocăm un anumit număr de jucători din care se formează „11-le" reprezentativ. Nu, selecția trebuie să-și găsească reflectarea în perspectivă, întrucît echipa de tineret nu este altceva decît filonul de cadre pentru prima garnitură a țării.

— Dar asta incumbă obligații, în primul rînd, pentru echipele de club!

— Fără discuție! Dacă acestea neglijează aspectul viitorilor jucători, apți de a îmbrăca tricoul reprezentativei, selecționerii n-au de unde alege pe cei mai buni dintre cei buni. În ceea ce ne privește, noi am reușit să trimitem la lot pe Mocanu — care a debutat recent în națională — pe Boc și Moldoveanu. — Față de aceștia, exigențele noastre la antrenamente sînt mult mai mari. Ba mai mult, atunci cînd sînt chemați la pregătiri, îi urmărim îndeaproape pentru ca, odată întorși acasă, să insistăm pe eliminarea deficiențelor constatate.

— Ați vorbit de selecția în perspectivă. Poate că v-ați gîndit și la modul cum să se facă aceasta?

— N-am pretenția că spun ceva nou, dar personal aș preconiza să se pregătească, paralel, două echipe de tineret, pe categorii de vîrstă. Aceasta ar da posibilitatea de rodare mai multor jucători, ar crea o atmosferă de stimulare în pregătire și, firește, s-ar desființa pentru totdeauna posturile de senatori de drept. Ca să fiu bine înțeles, am să dau un singur exemplu care nu mai comportă nici un comentariu. Înainte de turneul făcut astă iarnă nu se găsea o extremă stîngă. Am fost solicitați să-l dăm pe Moldoveanu. Ne-am manifestat rezerva față de acest jucător, deoarece, atunci, forma lui nu prezenta garanția că va putea face față cerințelor. Răspunsul: „Asta e situația, trebuie să vină la lot!".

— Nu cumva vă contraziceți cu propunerea făcută? Dacă a fost greu de alcătuit o echipă, cum poți găsi jucători pentru o a doua, ca să nu mai vorbim de rezerve?

— Simplu de răspuns. Cînd vorbim de selecție nu trebuie să scăpăm din vedere echipele din categoriile inferioare B și chiar C. Desigur, munca de observator cere bătaie de cap, alergătură, dar sînt convins că asemenea căutări vor scoate la iveală multe elemente tinere, talentate, care, stînd în umbra anonimatului, se pierd, pur și simplu, pe drum. O asemenea privire pe verticală este de natură să stimuleze și pe antrenorii care activează pe cuprinsul țării în campionatele respective.

Se perindă prea mulți jucători

Din „distribuția" noastră nu putea lipsi un direct interesat: **Frățilă** (acest jucător peste care au plutit și plutesc atîtea controverse: eficace, lent, tehnică subțire, simt tactic precar, aptitudini pentru contraatac, șuter de temut, rezistent doar 60 de minute).

Am început cu întrebarea care, în fond, exprimă „miezul" anchetei noastre:

— Cum apreciați evoluția echipei de tineret?

— Deseori a fost bună, alteori nu. Nu, deoarece s-au perindat, cred, prea mulți jucători. Eu reprezint o excepție, sînt recordmenul prezențelor în formația speranțelor. Preferam să fi jucat mai puțin aici și să fi fost încercat, o dată măcar, în reprezentativa mare. Dar să revin la perindarea de jucători. Nu vorbesc de cei care, prin reprezentativa de tineret, au intrat în nomenclatorul echipei A, ci de cei „veniți ca să se ducă". Unii jucători au apărut în lot pentru un meci, două; în continuare s-a renunțat la ei pentru multe luni pentru a fi rechemați apoi după lungi intervale. Dacă n-au convins de ce au mai fost rechemați după multă vreme? De aici modificări de formații și limitarea acțiunii de încercare a altor jucători cu perspectivă".

— Cum explici pierderea unor jocuri în care echipa noastră pornea favorită?

— Ni se păreau prea lesne de cîștigat...".

Admitem că s-ar putea pierde un joc din motivul susținut de **Frățilă**. Dar, un antrenor exigent sau jucătorii severi cu ei înșiși, fotbaliști în sensul cel mai deplin, nu pot evita această repetată eroare atunci cînd devin reprezentanții fotbalului nostru?